

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 235.218 van 24 juni 2016
in de zaak A. 213.090/X-15.884.**

In zake :   de NV SANTERRA
                      bijgestaan en vertegenwoordigd door
                      advocaat Carlos De Wolf
                      kantoor houdend te 9680 Maarkedal
                      Etikhovestraat 6
                      bij wie woonplaats wordt gekozen
                      en
                      eveneens bijgestaan en vertegenwoordigd door
                      advocaat Charlotte De Wolf
                      kantoor houdend te 9000 Gent
                      Fortlaan 95

tegen :

1. de STAD ANTWERPEN
   bijgestaan en vertegenwoordigd door
   advocaat Els Empereur
   kantoor houdend te 2018 Antwerpen
   Brusselstraat 59/5
   bij wie woonplaats wordt gekozen
2. de PROVINCIE ANTWERPEN

I. Voorwerp van het beroep

1.   Het beroep, ingesteld op 14 juli 2014, strekt tot de
nietigverklaring van :
  - a. het besluit van de gemeenteraad van de stad Antwerpen van 27 januari 2014
tot definitieve vaststelling van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan
“Bufferzone Hoboken” en
  - b. het besluit van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 13 maart
2014 houdende de goedkeuring van het voornoemde gemeentelijk ruimtelijk
uitvoeringsplan.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partijen hebben een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Wouter De Cock heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partijen hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 22 januari 2016.

Staatsraad Jan Clement heeft verslag uitgebracht.

Advocaten Carlos De Wolf en Charlotte De Wolf, die verschijnen voor de verzoekende partij, advocaat Olivier Droogmans, die *loco* advocaat Els Empereur verschijnt voor de eerste verwerende partij, en juriste Veronique Elsemans, die verschijnt voor de tweede verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Wouter De Cock heeft een met dit arrest andersluidend advies gegeven.

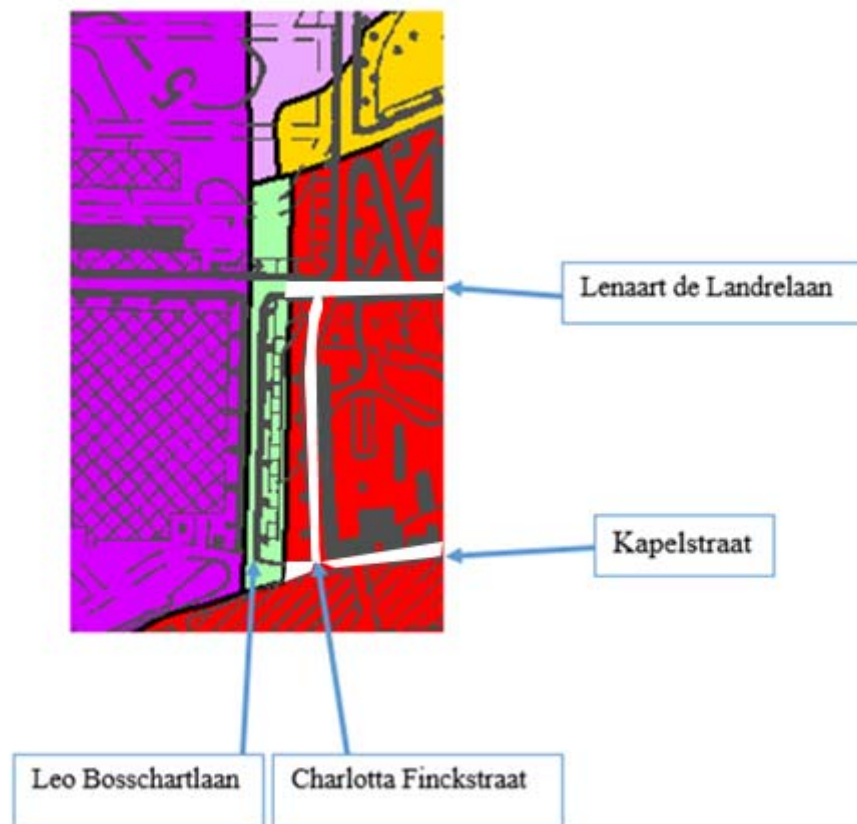
Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Tussen de Charlotta Finckstraat, Kapelstraat, Leo Bosschartlaan en Lenaart de Landrelaan te Antwerpen (Hoboken) bevindt zich een terrein (hierna: het terrein aan de Charlotta Finckstraat) dat deels verhard is voor parkeerplaatsen en voor het overige onbebouwd is. Het bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979 vastgestelde gewestplan Antwerpen bestemt de westelijke strook van dit terrein tot groengebied en de oostelijke strook tot woongebied.

De verzoekende partij is, voor de onverdeelde helft, eigenaar van het overgrote deel van het terrein aan de Charlotta Finckstraat.

Ter verduidelijking is hieronder een uittreksel uit het voornoemde gewestplan met aanduiding van wegenis opgenomen.

4. In het voorjaar van 2013 maakt de eerste verwerende partij een nota op tot “screening” van de noodzaak van milieueffectrapportage (hierna: de screeningsnota) voor een voorontwerp van uitvoeringsplan waarin het terrein aan de Charlotta Finckstraat opgenomen is in het deelgebied C, zijnde het meest zuidelijke van de drie op het grafisch plan afgebakende deelgebieden (hierna: deelgebied C).

5. Op 16 mei 2013 beslist de dienst milieueffectrapportagebeheer van de afdeling Milieu-, Natuur- en Energiebeleid van het Vlaamse Gewest (hierna: de dienst Mer) vooreerst dat de screeningsnota “de nodige informatie over het voorgenomen plan [bevat]” en verder dat “het voorgenomen plan geen aanleiding geeft tot aanzienlijke negatieve milieugevolgen [zodat] de opmaak van een plan-MER niet nodig is”.

6.1. Op 24 juni 2013 stelt de gemeenteraad van de stad Antwerpen het ontwerp van gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Bufferzone Hoboken” (hierna: het RUP) voorlopig vast. In dit ontwerp wordt het terrein aan de Charlotta Finckstraat, op de zuidwestelijke hoek na, volledig ingekleurd als “Zone voor groen – (Gr1)”, “bestemd voor het behoud, de bescherming en het herstel van het natuurlijk milieu”.

6.2. In de toelichtingsnota bij het ontwerpplan wordt het volgende gesteld:

“De groene ruimte langs de Charlotta Finckstraat willen we laten uitgroeien tot een buurtpark met waterbuffer.

[...]

Een belangrijke randvoorwaarde voor het buurtpark met waterbuffer is uiteraard de lucht- en grondvervuiling:

Voor het hoogst gelegen gedeelte van het buurtpark moet uiteraard bekeken worden of dit haalbaar is, gezien de mogelijke vervuiling. Uit een vroegere studie bleek dat deze zone gevoelig was voor stofdepositie. Als dit nog zo blijkt te zijn moet gezocht worden naar een invulling die niet gevoelig is aan stofdepositie. Om milieuhygiënische redenen is aantrekkelijk toegankelijk openbaar domein dan niet verantwoord. De invulling zal dan eerder kijkgroen in plaats van speelruimte worden.

Voor het lager gelegen gedeelte vormt vooral grondvervuiling een randvoorwaarde. Gezien de vorige activiteiten (gebied met industrieel

verleden) de bodem en het grondwater hebben vervuild moet er gesaneerd worden. De waterbuffer die gecreëerd zal worden moet goed worden ingekapseld.(masterplan Hoboken centrum, p.150-151).”

7.1. Van 1 augustus 2013 tot en met 29 september 2013 wordt over het ontwerp van uitvoeringsplan een openbaar onderzoek gehouden.

7.2. De verzoekende partij stelt in haar bezwaarschrift onder meer het volgende:

“Santerra voegt als bijlage het besluit uit het bij OVAM ingediende Beschrijvend Bodemonderzoek. Dit werd op 22 mei 2012 bij OVAM ingediend en ook conform verklaard, waaruit blijkt dat [het terrein aan de Charlotta Finckstraat] is aangetast door een ernstige bodemverontreiniging. [...]

[In dit beschrijvend bodemonderzoek werden de] concentraties in de bodem [...] getoetst aan de waarden zoals deze door de wetgever voorgeschreven zijn voor een zone gelegen in woongebied, de zogenaamde Type II en III waarden.

Wanneer de sanering nu getoetst zou worden aan waarden voor een groene zone, dienen de waarden voor een Type I in rekening gebracht te worden. Deze zijn nog strenger, dus de sanering zal nog urgenter worden.

De eigenlijke sanering bestaat in een ontgraving van de bodemverontreiniging. Voor een sanering in een zone Type II of III (woongebied) waar een woonproject op gerealiseerd zou kunnen worden volstaat een oppervlakkige ontgraving tot ongeveer 1 m diep.

Voor een sanering in een Type I, volstaat deze oppervlakkige ontgraving niet meer, en dient alles verwijderd te worden.

[...]

Het alternatief van een niet te betreden groenzone, is niet onderzocht. Net om de simpele reden dat door het veranderen van bestemmingstype van II en III naar I, dit niet meer relevant is. De saneringsurgentie stijgt automatisch, en ook de kosten voor sanering. Men kan ook niet garanderen dat er geen kinderen zullen spelen, of over een eventuele afsluiting kruipen, zodat een niet-betreedbare groenzone geen alternatief is.

Hoe klein het risico van inhalatie of verwaaiing van de zware metalen ook is, in dit nieuwe bestemmingstype is er geen onderscheid tussen betreedbaar of niet-betreedbaar.

[...]

Uit het ontwerp RUP blijkt niet dat met deze concrete gegevens werd rekening gehouden. Enkel wordt in algemene bewoordingen verwezen naar een bodemverontreiniging die zich op [het terrein aan de Charlotta Finckstraat] bevindt en die zal moeten gesaneerd worden. In welke mate in concreto werd rekening gehouden met de op [het terrein aan de Charlotta Finckstraat] aanwezige bodemverontreiniging en de geplande bestemmingswijziging blijkt niet uit het ontwerp RUP.”

8. Op 4 december 2013 brengt de gemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening van de provincie West-Vlaanderen (hierna: de Gecoro) advies uit over het ontwerp van RUP. In dit advies wordt over het in randnummer 7.2 aangehaalde bezwaar het volgende gesteld:

“2.1.3 Brownfieldontwikkeling

[...]

Voorstel advies GECORO

- De GECORO bevestigt dat het gebied effectief verontreinigd is, maar adviseert dat de bestemming los staat van het feit dat de grond gesaneerd dient te worden.
- De toelichtingsnota in Hfdst 6- Juridische Planningscontext, 6.7.6 in de samenvattende tabel vermeldt dat er op verschillende gedeelten van het plangebied van het RUP bodemsaneringen en een beschrijvend onderzoek gebeurd zijn.”

9.1. Op 27 januari 2014 stelt de gemeenteraad van de stad Antwerpen het RUP definitief vast. Dit is het eerste bestreden besluit.

Er worden geen wijzigingen doorgevoerd ten opzichte van hetgeen in randnummer 6.1 werd vermeld.

9.2. De toelichtingsnota bij het definitief vastgestelde RUP herneemt hetgeen in randnummer 6.2 werd geciteerd.

10. Op 13 maart 2014 keurt de deputatie van de provincieraad van Antwerpen het RUP goed. Dit is het tweede bestreden besluit.

Van het goedkeuringsbesluit wordt melding gemaakt in het Belgisch Staatsblad van 16 mei 2014.

IV. Onderzoek van het tweede en het derde middel

Standpunt van de partijen

11.1. In het tweede middel voert de verzoekende partij onder meer de schending aan van de bijlage bij het besluit van de Vlaamse regering van 12 oktober 2007 ‘betreffende de milieueffectrapportage over plannen en programma’s’ (hierna: het milieueffectrapportagebesluit).

In het tweede en het derde middel voert de verzoekende partij de schending aan van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

11.2. De verzoekende partij wijst erop dat voor het terrein aan de Charlotta Finckstraat een beschrijvend bodemonderzoek werd uitgevoerd. Daaruit blijkt dat op dat terrein bijna 25.000 ton verontreiniging aanwezig is. Alleen al door het volume moeten er maatregelen getroffen worden. Voor sommige parameters ligt tot honderd maal een normoverschrijding voor (in het bijzonder voor zink en cadmium). De aanwezigheid van zware metalen kunnen humaan toxicologisch risico meebrengen.

De verzoekende partij stelt vast dat de Gecoro bij de weerlegging van haar bezwaarschrift heeft erkend dat het terrein aan de Charlotta Finckstraat gesaneerd moet worden. Ook in de toelichtingsnota bij het RUP wordt de op dit terrein aanwezige bodemverontreiniging vermeld.

De verzoekende partij meent dat, niettegenstaande de voornoemde vermeldingen, de plannende overheid bij de voorbereiding van het RUP heeft nagelaten afdoende aandacht te besteden aan de aanwezige bodemverontreiniging. Wanneer de plannende overheid de beslissing nam om het terrein aan de Charlotta Finckstraat tot “Zone voor groen” te bestemmen, diende zij in elk geval vanuit die bestemming de risico’s van de bodemverontreiniging (contact van mensen, dieren, verwaaien, ...) na te gaan.

Volgens de verzoekende partij werd bij het vaststellen van het RUP zelfs niet onderzocht of het realiseren van een “Zone voor groen” *überhaupt* mogelijk is. Dienaangaande voert de verzoekende partij aan dat er op de meeste plaatsen tot 2,7 m puin aanwezig is, waarin bomen niet kunnen wortelen.

De verzoekende partij benadrukt dat bij de opmaak van de screeningsnota, met veronachtzaming van de door het milieueffectrapportagebesluit opgelegde verplichting, geen advies werd ingewonnen van de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij (hierna: OVAM). Evenmin werd enige verantwoording opgenomen in de voorbereidende documenten waarin aannemelijk wordt gemaakt dat enige advisering van OVAM hieromtrent niet vereist zou zijn.

Volgens de verzoekende partij wordt in de screeningsnota met geen woord gerept over de op het terrein aanwezige bodemverontreiniging, die nochtans overeenkomstig de in de toelichtingsnota uit het “Masterplan Hoboken” overgenomen citaten een belangrijke randvoorwaarde uitmaakt voor het al dan niet kunnen realiseren van de beoogde “Zone voor groen”. Bijgevolg werd niet onderzocht of de nochtans sterke bodemverontreiniging aanzienlijke effecten kan ressorteren. De verzoekende partij meent dat het bestreden RUP steunt op zeer oppervlakkig en weinig diepgaand voorbereidend studiewerk.

De verzoekende partij besluit dat de verwerende partijen in het kader van de voorbereiding van het RUP op onzorgvuldige wijze zijn te werk gegaan.

12.1. In haar memorie van antwoord benadrukt de eerste verwerende partij dat in de screeningsnota werd vastgesteld dat de feitelijke toestand reeds gerealiseerd is en dat de voorziene buffer aan de Charlotta Finckstraat al aanwezig is. De bevestiging van de feitelijke toestand zal op geen enkel vlak bijkomende significante negatieve milieueffecten veroorzaken op de bodem.

Volgens de eerste verwerende partij volgt uit het milieueffectrapportagebesluit enkel dat de initiatiefnemer van een plan OVAM om advies zou kunnen vragen indien het plan aanzienlijke effecten op de bodem zou genereren. De initiatiefnemer zal deze adviesvraag kunnen overwegen, rekening houdend met onder meer “de ligging en de mogelijk te verwachten aanzienlijke effecten van het voorgenomen plan op de bodem”. *In casu* bleek echter uit de MER-screening dat het plan geen bijkomende milieueffecten zal veroorzaken, en zeker geen effecten op de bodem.

Met verwijzing naar 's Raads arrest nr. 214.211 van 28 juni 2011 stelt de eerste verwerende partij dat de in het milieueffectrapportagebesluit bedoelde raadpleging van OVAM niet op straffe van nietigheid is voorgeschreven.

Volgens de eerste verwerende partij zal de aanwezige bodemverontreiniging de uitvoerbaarheid van de “Zone voor groen” niet verhinderen.

12.2. De eerste verwerende partij meent verder dat de verzoekende partij niet betwist dat voor het RUP een milieueffectenscreening volstond, zodat zij “erkent [...] dat geen milieu-effecten te verwachten zijn door het RUP”.

De eerste verwerende partij benadrukt dat in het RUP wel degelijk melding wordt gemaakt van de bodemverontreiniging op het terrein aan de Charlotta Finckstraat. Zo vermeldt de Gecoro deze bodemverontreiniging. Ook de toelichtingsnota bij het RUP, die verwijst naar het masterplan, heeft de nodige aandacht besteed aan deze bodemverontreiniging. In de toelichtingsnota wordt aldus gesteld dat afhankelijk van de grondvervuiling, het terrein ingevuld zal worden als openbaar domein met speelruimte, dan wel als niet toegankelijk kijkgroen.

13.1. In haar memorie van antwoord stelt de tweede verwerende partij dat er bij de screening geen advies van OVAM diende te worden

ingewonnen. Dit advies is enkel vereist indien het uitvoeringsplan aanzienlijke effecten op de bodem zou veroorzaken. Uit de screeningsnota blijkt echter dat er geen milieueffecten te verwachten zijn en volgens de tweede verwerende partij ontkent de verzoekende partij dit niet.

De tweede verwerende partij wijst er verder op dat OVAM momenteel een grondinformatieregister in gebruik heeft dat het oorspronkelijk register van verontreinigde gronden heeft uitgebreid. Het nieuwe grondinformatieregister bevat de gegevens van elke grond die bij OVAM gekend is, ongeacht of die verontreinigd is of niet. Bijgevolg moet de vraag gesteld worden of dit grondinformatieregister beschouwd kan worden als een “register van verontreinigde gronden”.

13.2. In haar memorie van antwoord voert de tweede verwerende partij verder de argumenten aan die in randnummer 12.1 werden weergegeven.

De tweede verwerende partij benadrukt dat de in de toelichtingsnota vermelde “mogelijke invullingen” van het terrein aan de Charlotta Finckstraat, zoals voorgesteld in het Masterplan Hoboken, niet bindend in de voorschriften zijn vastgelegd. Het toepasselijke voorschrift bepaalt immers enkel dat dit terrein “bestemd [is] voor het behoud, de bescherming en het herstel van het natuurlijk milieu”.

Volgens de tweede verwerende partij staat, zoals dit terecht werd aangegeven door de Gecoro, de regelgeving inzake bodemsanering los van een door een uitvoeringsplan doorgevoerde bestemmingswijziging. Geen enkele bepaling of algemeen rechtsbeginsel schrijft voor dat informatie met betrekking tot bodemverontreiniging relevant zou zijn voor de screening van milieueffecten.

14. In hun laatste memories benadrukken de verwerende partijen dat het terrein aan de Charlotta Finckstraat thans feitelijk reeds dienst doet als buffer voor het naastgelegen industrieterrein.

Met verwijzing naar 's Raads arrest nr. 230.017 van 29 januari 2015 meent de eerste verwerende partij dat het, gegeven deze bestaande feitelijke toestand, niet onredelijk is om in de screening te oordelen dat er geen aanzienlijke milieueffecten te verwachten zijn, ook al zou de vermeende bodemverontreiniging niet voldoende onderzocht zijn, *quod non*.

Beoordeling

15. Bij de mogelijk te verwachten aanzienlijke effecten op of in de bodem voorziet punt 5, tweede streepje, van de bijlage bij het milieueffectrapportagebesluit in een voorafgaande raadpleging van OVAM “als de gronden, gelegen binnen het voorgenomen plan [...], geheel of ten dele opgenomen zijn in het register van verontreinigde gronden”.

Het wordt niet betwist dat het terrein aan de Charlotta Finckstraat aangetast is door een ernstige bodemverontreiniging en dat die verontreiniging vastgesteld is in een door OVAM conform verklaard bodemonderzoek. Gelet op deze feiten slagen de verwerende partijen er niet in om de stelling van de verzoekende partij te ontkrachten dat het laatstgenoemde terrein aanzien moet worden als een grond die “opgenomen [is] in het register van verontreinigde gronden” in de zin van punt 5, tweede streepje, van de bijlage bij het milieueffectrapportagebesluit.

16. In het tweede en het derde middel wordt onder meer de schending aangevoerd van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de materiële motiveringsverplichting omdat bij de beoordeling van de mogelijke milieueffecten van het voorgenomen plan onvoldoende rekening werd gehouden met de ernstige bodemverontreiniging van het terrein aan de Charlotta Finckstraat. Bovendien meent de verzoekende partij dat de plannende overheid bij de voornoemde beoordeling minstens een verantwoording had moeten geven waarom zij, hoewel het terrein opgenomen is in het register van de verontreinigde gronden, toch geen advies heeft ingewonnen van OVAM.

Het zorgvuldigheidsbeginsel verplicht de overheid zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van een beslissing en ervoor te zorgen dat de juridische en feitelijke aspecten van het dossier deugdelijk worden geïnterpreteerd en gecontroleerd, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen.

Een ruimtelijk uitvoeringsplan is, zoals elke bestuurshandeling, onderworpen aan de materiële motiveringsverplichting, hetgeen inhoudt dat het moet worden gedragen door rechtens verantwoorde motieven die blijken, hetzij uit het uitvoeringsplan zelf, hetzij uit de stukken van het dossier.

17. Bij de MER-screening van een uitvoeringsplan moet, vanuit het oogpunt van de milieueffecten, voor elke zone van het plan in de eerste plaats de vergelijking worden gemaakt tussen de verordenende voorschriften van het bestaande plan en die van het voorgenomen plan (hierna: de planologische toets). De huidige feitelijke bestemming van het gebied is bij deze planologische toets niet relevant. Wanneer uit de voornoemde planologische toets blijkt dat er zich inzake milieueffecten een relevante wijziging voordoet, moet deze wijziging bij het onderzoek worden betrokken.

Voor het uitvoeren van een volledig en zorgvuldig effectenonderzoek kan de voornoemde planologische toets echter niet volstaan wanneer de betrokken percelen zich vanuit milieuoogpunt in een bijzondere feitelijke situatie bevinden, zoals bij de vastgestelde aanwezigheid van waardevolle natuurelementen of bij de te dezen vastgestelde milieuvervuiling. In dat geval moet ook worden nagegaan of er, gelet op die bestaande feitelijke toestand, milieueffecten kunnen zijn bij de realisatie van het voorgenomen plan (hierna: de feitelijke toets).

De feitelijke toets kan in aanmerking te nemen milieueffecten aan het licht brengen, ook al zijn de bestemmingsvoorschriften van het voorgenomen plan identiek aan de bestemmingsvoorschriften van het bestaande plan. Dat een voorgenomen plan dezelfde bestemmingsvoorschriften bevat zou

niet betekenen dat het een louter bevestigende beslissing is. Een nieuw uitvoeringsplan houdt immers steeds een nieuwe wilsuiking van de regelgever in.

18. Gezien de op het terrein aan de Charlotta Finckstraat aanwezige bodemverontreiniging diende er voor de volledigheid van het onderzoek naar mogelijke milieueffecten ook een feitelijke toets uitgevoerd te worden. Meer bepaald had moeten worden nagegaan of er, gelet op die bodemverontreiniging, milieueffecten kunnen zijn bij de realisatie van de “Zone voor groen”.

De verzoekende partij voert dan ook terecht aan dat een zorgvuldig handelende overheid bij het voornoemde onderzoek oog diende te hebben voor de risico’s van de bodemverontreiniging, waaronder – met de woorden van de verzoekende partij – de risico’s bij “contact van mensen, dieren, verwaaien”.

Dat bij de realisatie van de “Zone voor groen” de bodemverontreiniging een belangrijke “randvoorwaarde” zal zijn, wordt bevestigd door de toelichtingsnota bij het RUP (randnr. 9.2 en 6.2) waarin ook gesteld wordt dat, gelet op de industriële vervuiling van de bodem en het grondwater, de in de voornoemde zone te creëren waterbuffer “goed [moet] worden ingekapseld”.

19. Het blijkt niet dat in het voor het bestreden uitvoeringsplan uitgevoerde effectenonderzoek, zoals de aangevoerde beginselen vereisten, met de bodemverontreiniging rekening zou zijn gehouden.

Bovendien slagen de verwerende partijen er niet in om, in het licht van punt 5, tweede streepje, van de bijlage bij het milieueffectrapportagebesluit (randnr. 15), een afdoend motief aan te wijzen dat zou kunnen verantwoorden dat het effectenonderzoek zorgvuldig zou zijn uitgevoerd zonder voorafgaande raadpleging van OVAM, zijnde de inzake bodemverontreiniging gespecialiseerde dienst van het Vlaamse Gewest. Het argument van de verwerende partijen als zou deze raadpleging overbodig zijn

geweest omdat er volgens de screening geen milieueffecten te verwachten zijn, kan niet overtuigen. De verzoekende partij voert immers precies aan dat de screening onzorgvuldig is uitgevoerd omdat tot de afwezigheid van milieueffecten is besloten zonder voorafgaandelijk OVAM te raadplegen.

20. De conclusie is dat niet blijkt dat het onderzoek naar de mogelijke milieueffecten op deugdelijke gronden steunt en zorgvuldig is uitgevoerd. Aan deze conclusie wordt geen afbreuk gedaan door de door de verwerende partijen aangevoerde gegevens dat het bestaan van de bodemverontreiniging in het advies van de Gecoro en in de toelichtingsnota bij het RUP is vermeld, dat het terrein aan de Charlotta Finckstraat thans feitelijk reeds dienst zou doen als buffer en dat de raadpleging van OVAM bij de screening niet op straffe van nietigheid is voorgeschreven.

21. Het tweede en derde middel zijn in de aangegeven mate gegrond.

V. Omvang van de vernietiging

Exceptie van de verwerende partijen

22. De verwerende partijen merken op dat het perceel van de verzoekende partij gelegen is in deelgebied C. De verwerende partijen argumenteren dat de deelgebieden A, B en C betrekking hebben op drie verschillende locaties, verspreid over de stad Antwerpen. Deelgebied C is ruimtelijk volledig afgescheiden van de locaties van de deelgebieden A en B. Bijgevolg is deelgebied C vanuit planologisch oogpunt afsplitsbaar van de andere deelgebieden van het RUP.

De verwerende partijen zijn van oordeel dat het belang van de verzoekende partij zich enkel uitstrekt tot deelgebied C, en vragen dan ook om een eventuele nietigverklaring tot dit deelgebied te beperken.

23. In haar memorie van wederantwoord stelt de verzoekende partij dat de exceptie van de verwerende partijen “niet kan worden ontmoet”, omdat de verwerende partijen niet aantonen dat deelgebied C vanuit planologisch oogpunt kan worden geïsoleerd.

Beoordeling

24. De verzoekende partij ontkent niet dat zij uitsluitend gegriefd wordt door de bestemmingen die aan de aaneengesloten percelen binnen het deelgebied C zijn gegeven. De verzoekende partij slaagt er verder niet in om de door de verwerende partijen aangevoerde argumenten ter ondersteuning van de planologische afsplitsbaarheid van deelgebied C te ontkrachten.

De exceptie is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt :

- **het besluit van de gemeenteraad van de stad Antwerpen van 27 januari 2014 tot definitieve vaststelling van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Bufferzone Hoboken” en**
  - **het besluit van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 13 maart 2014 houdende de goedkeuring van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan van de stad Antwerpen “Bufferzone Hoboken”,**
- in zoverre deze besluiten het deelgebied C, zijnde het meest zuidelijke van de drie op het grafisch plan afgebakende deelgebieden, betreffen.**

De Raad van State verwerpt het beroep voor het overige.

2. Dit arrest dient te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als de gedeeltelijk vernietigde besluiten.

3. De verwerende partijen worden, elk voor de helft, verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 200 euro en op een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro die verschuldigd is aan de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vierentwintig juni 2016, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Jan Clement,	staatsraad,
bijgestaan door	
Greta Scheveneels,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Greta Scheveneels

Johan Lust